

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tone Skjerven – lagleder

Det er rart at så mange mennesker har tenkt og følt nesten likt som meg...!! Noen ganger når jeg leser dikt så kjenner jeg at ordene snakker direkte til meg, nesten som jeg kunne ha sagt det selv. Det vekker gjenkjennelse, særlig der ord ofte er utilstrekkelige.

Takk til Petter som sender meg av gårde på neste etappe. Jeg vil følge ditt innspill ved å dvele ved det mellom-menneskelige. Vi møter så mange underveis i livet. Mennesker som betyr noe der og da, mennesker som setter uslettelige spor. Alle vi møter forandrer oss litt, noen som river oss ned, noen som bygger oss opp. Det beste er når vi møter de som lar oss få være oss selv, og som allikevel er der.

Diktet jeg har valgt er «Nærhet» fra Stein Mehrens diktsamling CORONA, med undertittel «Formørkelsen og dens lys».

Dette diktet ble lest på radioen midt på 80-tallet og jeg ble så betatt at jeg kjøpte diktboken straks. Hvorfor jeg ble betatt?? Fordi den rørte ved noe i meg, satte ord på at nærhet og avstand er avhengig av hverandre.

Jeg slipper heldigvis å tolke dikt med jamber og trokeer, rim og verselinjer.

Jeg vil la dette diktet tale for seg selv, og kanskje rører det ved flere??

Nærhet

*Jeg kan bære din sorg
et stykke på veien
og åpne min glede i din
Men jeg kan ikke leve ditt liv
eller dø din død*

*Vi kan bytte blikk
og kjærtegn, Veksle ord
og krefter mellom oss
Men du er ikke meg
og jeg er ikke deg*

*Derfor kan vi finne frem
til hverandre, for å være
oss selv hos hverandre
en liten stund i tiden*

Stein Mehren

Som neste deltager i lyrikk stafetten utfordrer jeg Bente Gjølstad, Moss.

Hilsen Sølvi Ruud Hagen